

Arrest

nr. 183 014 van 27 februari 2017
in de zaak RvV X / VIII

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding, thans de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging.

DE VOORZITTER VAN DE VIIIste KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X en X, die verklaren van Macedonische nationaliteit te zijn, op 9 april 2014 hebben ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding van 3 maart 2014 waarbij een aanvraag om machtiging tot verblijf op basis van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen ongegrond wordt verklaard.

Gezien titel Ibis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de beschikking tot vaststelling van het rolrecht van 29 april 2014 met referentnummer X.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 4 januari 2017, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 26 januari 2017.

Gehoord het verslag van kamervoorzitter M. EKKA.

Gehoord de opmerkingen van advocaat T. MOSKOFIDIS, die verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat C. MUSSEN, die loco advocaat C. DECORDIER verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. Op 29 mei 2012 dienden verzoekers een aanvraag om machtiging tot verblijf in om medische redenen.

1.2. Op 5 juni 2012 werd deze aanvraag ontvankelijk verklaard.

1.3. Op 3 maart 2014 treft de verwerende partij een beslissing waarbij de in punt 1.1. bedoelde aanvraag ongegrond wordt verklaard.

Dit vormt de thans bestreden beslissing. Zij is gemotiveerd als volgt:

“Onder verwijzing naar de aanvraag om machtiging tot verblijf die op datum van 29.05.2012 bij aangetekend schrijven bij onze diensten werd ingediend door :

R.R. (...)

en echtgenoot :

R.B. (...)

en minderjarige kinderen : (...)

in toepassing van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, zoals vervangen door Artikel 187 van de wet van 29 december 2010 houdende diverse bepalingen, aanvraag die door onze diensten ontvankelijk werd verklaard op 05.06.2012, deel ik u mee dat dit verzoek ongegrond is.

Redenen :

Het aangehaalde medisch probleem kan niet worden weerhouden als grond om een verblijfsvergunning te bekomen in toepassing van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, zoals vervangen door Art 187 van de wet van 29 december 2010 houdende diverse bepalingen.

Er werden medische elementen aangehaald voor Rexhepi, Enis die echter niet weerhouden konden worden (zie verslag arts-attaché dd. 19.02.2014 in gesloten omslag).

Derhalve

1) kan uit het voorgelegd medische dossier niet worden afgeleid dat betrokkene lijdt aan een ziekte die een reëel risico inhoudt voor het leven of de fysieke integriteit, of

2) kan uit het voorgelegd medische dossier niet worden afgeleid dat betrokkene lijdt aan een ziekte die een reëel risico inhoudt op een onmenselijke of vernederende behandeling wanneer er geen adequate behandeling is in het land van herkomst of het land waar de betrokkene gewoonlijk verblijft.

Bijgevolg is niet bewezen dat een terugkeer naar het land van herkomst of het land waar de betrokkene gewoonlijk verblijft een inbreuk uitmaakt op de Europese richtlijn 2004/83/EG, noch op het artikel 3 van het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens (EVRM).

Het attest van immatriculatie dat werd afgegeven in het kader van de procedure op basis van genoemd artikel 9ter dient te worden ingetrokken. Gelieve betrokkene tevens af te voeren uit het Vreemdelingenregister omwille van “verlies van recht op verblijf”.

2. Onderzoek van het beroep

Uit de bespreking van onderstaand middel blijkt dat slechts korte debatten vereist zijn.

2.1. In wat kan worden beschouwd als een enig middel, werpen verzoekers de schending op van *“artikel 9ter van de Vreemdelingenwet, iuncto de zorgvuldigheidsplicht iuncto de motiveringsplicht, zoals geformuleerd in de Wet Uitdrukkelijke Motivering Bestuurshandelingen van 1991”*.

Verzoekers betogen als volgt:

“Volledig ten onrechte krijgen verzoekers een weigeringsbeslissing omtrent de aanvraag tot machtiging van verblijf om medische redenen, conform artikel 9ter van de Vreemdelingenwet.

Dat deze beslissing evenwel strijdig is met artikel 9ter van de Vreemdelingenwet.

Artikel 9ter §1, eerste lid van de Vreemdelingenwet bepaalt: (...)

“Dat de Dienst Vreemdelingenzaken stelt aangaande het medisch dossier:

“Uit dit medisch dossier, bestaande uit de hoger aangehaalde medische attesten, blijkt dat de betrokkene heelkundig behandeld werd voor een congenitale cardiale malformatie. De cardiale malformatie werd heelkundig hersteld met een geslaagde truncusrepair, stenting van de pulmonaire arterieën en rechter ventrikel outflowtract conduit met stenting en dilatatie. Uit de consultatieverslagen blijkt dat de ingreep goed geslaagd is en dat de cardiale toestand bevredigend is. in de toekomst zal heringreep door een cardiochirurg noodzakelijk zijn en is er nood aan percutane dilatatie van de

pulmonaalstenosen via hartcathetrisatie tot het stadium van volwassen leeftijd bereikt is (diameter van de vaten zal uiteraard groter worden in functie van de leeftijd)."

Dat verzoeker manifest nood heeft aan een cardiochirurg, daar een heringreep noodzakelijk is.

Het dient benadrukt te worden dat de Dienst Vreemdelingenzaken manifest geen enkele uitleg verschaft over hoeveel cardiochirurgen er beschikbaar zijn in het land van herkomst.

Uit de informatie van de Dienst Vreemdelingenzaken blijkt dat er:

- slechts 2,2 artsen zijn per 1000 inwoners, dat is zeer weinig en ruim beneden het Europees gemiddelde;

- per 100.000 inwoners slechts 493 bedden ter beschikking zijn: dat is manifest weinig;

- zeer weinig geld ter beschikking is voor gezondheidszorg in Macedonië: ter vergelijking: terwijl gemiddeld in België 2.515 USD uitgegeven wordt per persoon aan de gezondheidszorg, is dat bedrag in Macedonië slechts 341 USD per persoon...

Hieruit blijkt dat er manifest vragen kunnen gesteld worden aangaande de beschikbaarheid en de toegankelijkheid van de gezondheidszorg in Macedonië.

In casu is dit des te meer van belang, daar verzoekers kind over zeer gespecialiseerde gezondheidszorg nodig heeft, namelijk cardiochirurgen voor operatie en de opvolging hiervan garanderen.

Dat daarnaast de Dienst Vreemdelingenzaken stelt dat een deel van de kosten van medische zorgen door de patiënt betaald moet worden.

Dat de Dienst Vreemdelingenzaken eveneens melden dat verzoekers tewerkgesteld zouden kunnen worden in Macedonië, om alzo de kosten te betalen van de medische behandeling van hun zoon.

Dat de Dienst Vreemdelingenzaken evenwel manifest niet vermeldt hoeveel de kosten bedragen voor een medische behandeling.

Dat het dan ook onmogelijk is om na te gaan of verzoekers al dan niet deze behandeling zouden kunnen bekostigen.

Daarnaast stelt de Dienst Vreemdelingenzaken:

"Overigens lijkt het erg onwaarschijnlijk dat de ouders in Macedonie – het land waar zij tenslotte respectievelijk 29 jaar en 30 jaar verbleven – geen familie, vrienden of kennissen meer zouden hebben bij wie zij terecht zouden kunnen voor (tijdelijke) opvang en hulp bij het bekomen van de nodige zorgen aldaar/of voor (tijdelijke) financiële hulp.

Uit het asiëldossier van de ouders dd. 01.10.2010 blijkt dat [R.R.] nog 3 broers heeft die woonachtig zijn te Macedonië en wat [R.B.] betreft nog 4 broers alsmede zijn moeder.

Niets verhindert betrokkenen derhalve om terug te keren."

Dat de Dienst Vreemdelingenzaken evenwel manifest ten onrechte niet verklaart waarom de broers van de ouders van [R.E.] de behandeling van [R.E.] zouden moeten bekostigen..., als ze het al zouden kunnen bekostigen.

Dat de broers van de ouders van [R.E.] uitdrukkelijk verklaren dat ze niet kunnen instaan voor de kosten van [R.E.].

De beslissing maakt dan ook een ernstige schending van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet, de motiveringsplicht, zoals vervat in de Wet Uitdrukkelijke Motivering van Bestuurshandelingen van 1991, alsook van de zorgvuldigheidsplicht.

Het dient dan ook benadrukt te worden dat deze beslissing als nietig dient beschouwd te worden en dient vernietigd te worden.

Er werd door de Belgische Staat onzorgvuldig onderzoek geleverd naar de situatie van verzoekers.

De bestreden beslissing komt tekort aan de zorgvuldigheidsplicht.

Dit maakt dan ook onbehoorlijk gedrag uit van de Minister van Binnenlandse Zaken.

Dat het middel bijgevolg ernstig is."

2.2. De uitdrukkelijke motiveringsplicht zoals neergelegd in de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen heeft tot doel de bestuurde in kennis te stellen van de redenen waarom de administratieve overheid haar beslissing heeft genomen, zodat hij kan beoordelen of er aanleiding toe bestaat de beroepen in te stellen waarover hij beschikt. Voornoemde artikelen verplichten de overheid in de akte de juridische en feitelijke overwegingen op te nemen die aan de beslissing ten grondslag liggen en dit op een afdoende wijze (RvS 6 september 2002, nr. 110.071; RvS 21 juni 2004, nr. 132.710). De Raad stelt vast dat de verzoekende partijen de motieven die aan de grondslag liggen van de bestreden beslissing kennen nu zij deze aan een inhoudelijk onderzoek onderwerpen in een middel waarin wordt opgeworpen dat de bestreden beslissing ten onrechte werd getroffen, zodat is voldaan aan de formele motiveringsplicht. Het middel dient derhalve te worden behandeld vanuit het oogpunt van de materiële motiveringsplicht.

De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen is bij de beoordeling van de materiële motiveringsplicht niet bevoegd zijn beoordeling van de aanvraag in de plaats te stellen van die van de administratieve overheid. De Raad is in de uitoefening van zijn wettelijk toezicht enkel bevoegd om na te gaan of deze overheid bij de beoordeling van de aanvraag is uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens, of zij die correct heeft beoordeeld en of zij op grond daarvan niet onredelijk tot haar besluit is gekomen (cf. RvS 7 december 2001, nr. 101.624).

Het respect voor de zorgvuldigheidsplicht houdt in dat de administratie bij het nemen van een beslissing moet steunen op alle gegevens van het dossier en op alle daarin vervatte dienstige stukken.

2.3. De bestreden beslissing steunt op het medisch advies van 19 februari 2014 van arts-attaché dr. P.C. Dit advies bevindt in het administratief dossier. Verzoekers hebben er ook kennis van gekregen vermits ze het voegen bij hun verzoekschrift. In dit advies kan onder meer worden gelezen:

“Beschikbaarheid van de zorgen en van de opvolging in Macedonië:

Er werd gebruik gemaakt van de volgende bronnen (deze informatie werd toegevoegd aan het administratief dossier van de betrokkene):

- informatie afkomstig van international SOS (voetnoot 1) van 10/08/2012 met uniek referentienummer BMA 4260.

- informatie afkomstig van international SOS (voetnoot 1) van 31/08/2012 met uniek referentienummer SMA 4329.

- informatie afkomstig van international SOS (voetnoot 1) van 09/12/2013 met uniek referentienummer MK-3131- 2013.

Alle faciliteiten voor gespecialiseerde verdere follow-up en behandeling zijn beschikbaar. Gewone follow-up en periodieke controle met echocardiografie bij een cardioloog is beschikbaar. Voor de nodige behandelingen via hartcatheterisaties zijn er mogelijkheden beschikbaar in een universitair centrum. Voor de aangehaalde nood tot cardiochirurgische ingrepen zijn cardiochirurgen beschikbaar.”

Hieruit blijkt dus duidelijk dat de arts-attaché is nagegaan of er cardiochirurgen beschikbaar zijn in Macedonië. Verzoekers verwachten blijkens hun verzoekschrift dat er zou worden geduid hoeveel cardiochirurgen er beschikbaar zijn in Macedonië maar de Raad ziet niet in waarom zij deze verwachting koesteren en hoe enkel een gebrek aan duiding aangaande het aantal cardiochirurgen als gevolg zou hebben dat de benodigde medische zorgen onbeschikbaar zijn en de bestreden beslissing in strijd zou zijn met artikel 9ter van de Vreemdelingenwet of kennelijk onredelijk of onzorgvuldig zou zijn.

2.4. Verder sommen verzoekers enkele kernmerken op van de algemene toestand van de gezondheidszorg in Macedonië, doch dit toont niet aan dat specifiek voor de aandoening van het kind van verzoekers de benodigde zorgen niet beschikbaar of toegankelijk zouden zijn.

2.5. Het advies stelt voorts:

“Toegankelijkheid van de noodzakelijke medische zorgen in Macedonië:

‘Wet betreft de toegankelijkheid van de medische zorgen in het land van herkomst: De ziekteverzekering in Macedonië is universeel en de hieronder gedekte zorgen zijn zeer omvattend. Of verzoeker nu werknemer, zelfstandige of uitkeringsgerechtigde is, hij of zij zal gedekt zijn door de ziekteverzekering. De zorg wordt verschaft via drie sporen.

1. Het niveau van de primaire gezondheidszorg.

2. Gespecialiseerde en consultatieve gezondheidszorg (op basis van verwijzing door de gekozen dokter op het primaire niveau)

3. Zorg in ziekenhuizen (op basis van verwijzing door de andere 2 niveaus)

Sinds 1992 dient een deel van de kosten van medische zorgen door de patiënt betaald te worden. Deze kosten lopen maximaal op tot 20 procent van de kost van de medische dienst of de medicijnen. Bij het vaststellen van de eigen bijdrage neemt men de sociale toestand van de patiënt in acht. Wanneer verzoeker zich in het sociaal- economisch minst gunstige scenario bevindt, namelijk dat van uitkeringsgerechtigde, zal hij vrijgesteld zijn van eigen betalingen. in alle andere gevallen zal hij zich in een gunstiger positie bevinden. Ook voor bepaalde specifieke aandoeningen en ziektes worden patiënten vrijgesteld van eigen betalingen. (voetnoot 2) Om een werkloosheidsuitkering te ontvangen moet men een betaalde functie hebben uitgeoefend gedurende een ononderbroken periode van 9 maanden, of in geval van onderbreking, gedurende 12 maanden over de laatste 18 maanden. Het spreekt dat betrokkene zich aanvankelijk niet in deze situatie zal bevinden. in het geval hij er niet in zou

slagen inkomen uit arbeid te verwerven, kan betrokkene dan genieten van de uitkering van een bestaansminimum afhankelijk van zijn situatie (voetnoot 3).

Arbeids(on)geschiktheid: de ouders van betrokkenen leggen geen bewijs van (algemene) arbeidsongeschiktheid voor en bovendien zijn er geen elementen in het dossier die erop wijzen dat betrokkenen geen toegang zouden hebben tot de arbeidsmarkt in hun land van oorsprong. Niets laat derhalve toe te concluderen dat zij niet zouden kunnen instaan voor de kosten die gepaard gaan met de noodzakelijke hulp van hun kind.

Bovendien blijkt uit het asielinterview van de ouders dd. 01.10.2010 dat [R.R.] in het bezit is van een diploma secundair onderwijs (elektrotechniek) en dat [R.B.] te Macedonië werkzaam was als bouwvakker.

Overigens lijkt het erg onwaarschijnlijk dat de ouders in Macedonië — het land waar zij tenslotte respectievelijk 29 jaar en 30 jaar verbleven - geen familie, vrienden of kennissen meer zouden hebben bij wie zij terecht zouden kunnen voor (tijdelijke) opvang en hulp bij het bekomen van de nodige zorgen aldaar/of voor (tijdelijke) financiële hulp.

Uit het asielinterview van de ouders d.d. 01.10.2010 blijkt dat [R.R.] nog 3 broers heeft die woonachtig zijn te Macedonië en wat [R.B.] betreft nog 4 broers alsmede zijn moeder.

Niets verhindert betrokkenen derhalve om terug te keren. Het staat betrokkenen vrij hiertoe een beroep te doen op de internationale Organisatie voor Migratie (IOM) om zo de nodige steun te verkrijgen voor een terugreis. Ook beschikt de IOM over een Reintegratiefonds dat als doel heeft een duurzame terugkeer naar en reïntegratie in het land van herkomst te vergemakkelijken. Dit Fonds is ontworpen om mensen bij te staan in het vinden van inkomens genererende activiteiten. Reïntegratiebijstand kan het volgende bevatten: beroepsopleidingen, opstarten van kleine zaken projecten, kosten om een cursus of opleiding te volgen, kosten om informatie over beschikbare jobs te verkrijgen, bijvoorbeeld door middel van tewerkstellingsbureaus, accommodatie/huur, extra bagage.

Wet betreft de toegankelijkheid van deze medicatie dient nogmaals verwezen te worden naar de rechtspraak van het EHRM waaruit heel duidelijk blijkt dat het volstaat dat de medicatie aanwezig is en dat het feit of deze medicatie moeilijk kan verkregen worden door de betrokkene geen reden is om te besluiten tot een schending van artikel 3 van het E.V.R.M. (Arrest nr. 81574 van 23mei 2012)”

Conclusies:

Op basis van de vermelde medische gegevens kan er geen contra-indicatie om te reizen weerhouden worden. Verder is er geen mantelzorg nodig omwille van de vermelde aandoeningen.

Uit het voorgelegd medisch dossier kan niet worden afgeleid dat de zieke op zodanige wijze aan een aandoening lijdt dat deze een ernstig risico inhoudt voor het leven of de fysieke integriteit aangezien de noodzakelijke medische zorgen bestaan in het herkomstland.

Derhalve is er vanuit medisch standpunt geen bezwaar tegen een terugkeer naar het land van herkomst of het land waar hij verblijft.”

2.6. Verzoekers vallen erover dat de verwerende partij niet vermeldt hoeveel de kosten bedragen voor een medische behandeling, maar in het advies kan gelezen worden, “Sinds 1992 dient een deel van de kosten van medische zorgen door de patiënt betaald te worden. Deze kosten lopen maximaal op tot 20 procent van de kost van de medische dienst of de medicijnen. Bij het vaststellen van de eigen bijdrage neemt men de sociale toestand van de patiënt in acht.”. Verzoekers kunnen niet verwachten van de verwerende partij dat ze een exact bedrag plakken op wat de medische behandeling van hun zoon hen zal kosten. Alleszins brengen zijzelf geen beraming bij waaruit zou moeten blijken dat zij de nodige medische behandeling niet kunnen betalen ook al lopen de kosten maximaal op tot 20 procent van de kost van de medische dienst of de medicijnen en neemt men bij het vaststellen van de eigen bijdrage de sociale toestand van de patiënt in acht.

2.7. Verzoekers vallen er voorts over dat de verwerende partij niet verklaart waarom de broers van de ouders van R.E. diens behandeling zouden dienen te bekostigen, maar de in het middel aangehaalde bepalingen en beginselen leggen zulks niet op aan de verwerende partij. Verwerende partij heeft overigens niet meer gedaan dan te stellen, “Overigens lijkt het erg onwaarschijnlijk dat de ouders in Macedonië — het land waar zij tenslotte respectievelijk 29 jaar en 30 jaar verbleven - geen familie, vrienden of kennissen meer zouden hebben bij wie zij terecht zouden kunnen voor (tijdelijke) opvang en hulp bij het bekomen van de nodige zorgen aldaar/of voor (tijdelijke) financiële hulp”, waarna bij wijze van voorbeeld de familieleden waarvan verzoekers gewag hebben gemaakt tijdens hun asielinterview worden aangehaald. Verzoekers halen door te focussen op deze laatste familieleden de beoordeling niet onderuit dat het “erg onwaarschijnlijk (lijkt) dat de ouders in Macedonië — het land waar zij tenslotte respectievelijk 29 jaar en 30 jaar verbleven - geen familie, vrienden of kennissen meer zouden hebben bij wie zij terecht zouden kunnen voor (tijdelijke) opvang en hulp bij het bekomen van de nodige zorgen

aldaar/of voor (tijdelijke) financiële hulp.” Verzoekers brengen trouwens niets in tegen de mogelijkheid om een beroep te doen op de IOM waarnaar de arts-attaché verwijst in haar advies.

2.8. De overtuiging ten slotte van verzoekers dat de in het middel aangehaalde bepalingen en beginselen werden geschonden door de bestreden beslissing, kan deze niet aan het wankelen brengen.

Het enig middel is ongegrond.

3. Korte debatten

De verzoekende partijen heeft geen gegrond middel dat tot de nietigverklaring van de bestreden beslissing kan leiden aangevoerd. Aangezien er grond is om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, wordt de vordering tot schorsing, als accessorium van het beroep tot nietigverklaring, samen met het beroep tot nietigverklaring verworpen. Er dient derhalve geen uitspraak gedaan te worden over de exceptie van onontvankelijkheid van de vordering tot schorsing, opgeworpen door de verwerende partij.

4. Kosten

Gelet op het voorgaande past het de kosten van het beroep ten laste te leggen van de verzoekende partijen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring worden verworpen.

Artikel 2

De kosten van het beroep, begroot op 350 euro, komen ten laste van de verzoekende partijen, elk voor de helft.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zevenentwintig februari tweeduizend zeventien door:

mevr. M. EKKA,

kamervoorzitter,

dhr. T. LEYSEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

T. LEYSEN

M. EKKA